

PLANS D'ESTUDI EN REVISIÓ

Els plans de l'Ensenyament de Magisteri fa dos anys que estan en funcionament, i per tant, se'n pot fer ja un primer balanç de com s'han desenvolupat i la marxa que han agafat.

Opinem que aquests plans han millorat i han empitjorat aspectes essencials del currículum del mestre. Anem per parts de com ho veiem, de forma succinta, per clarificar-ho detalladament:

Creiem que han millorat:

- La interdisciplinarietat d'algunes assignatures que no es veuen com a compartiments estancs, i, conseqüentment, mantenen lligams amb d'altres de l'entorn proper.
- La pretensió que les matèries tinguin un part teòrica i una part específicament pràctica, que en cas de complir-se del tot aporten a l'alumne una visió més propera a la realitat, que serà, en definitiva, la que trobaran a la vida escolar del centre o a la extraescolar.
- La importància del currículum en matèries fins fa poc considerades de segona categoria—educació física, música o plàstica—, qüestió essencial per donar cos a la formació més racional dels futurs ciutadans i ciutadanes.
- L'entrada en escena de força matèries de caire didàctic, lligades a disciplines referents. La didàctica de comprendre el saber i el perquè d'allò que es du entre mans amb uns alumnes i una realitat concretes, desemmascarant receptes buides uniformitzadores, castrants d'iniciativa.
- La configuració dels crèdits lliures per a l'alumne. Aquest, si ho vol i té bones cames o mitjà de transport a la porta, pot ampliar el seu camp de coneixements amb crèdits d'altres ensenyaments que enriqueixen, sens dubte, la formació de l'ensenyament.

Tanmateix, creiem que han empitjorat aspectes com:

- No haver sabut resoldre l'excessiva parcel·lació de les disciplines. El treball en crèdits ha obligat a tocar massa tecles, i cap so en profunditat.
 - La dispersió de les assignatures en funció del personal que hi havia, intentant estirar, tothom, continguts cap a la seva àrea. No s'ha tingut en compte l'experiència d'un pla anterior nefast per la quantitat d'assignatures i s'ha anat a un pla decididament negatiu, i en alguns casos fins i tot hipòcrita.
 - La forta contribució d'àrees no professionals es nota en un encarcament de molta teoria i poca pràctica. Patim de com s'ha de fer sense haver-ho dut mai a la pràctica han entrat a sac en un ensenyament que vol la complementació, però no la ideologització reproductora.
 - La concreció d'especialitats com Música o Educació Física ha portat alumnes de rebot del conservatori o de l'INEF, amb la flauta o el xandall sempre al damunt. En alguns casos, no els queda prou clar que allò que vénen a aprendre és a fer de mestre, a més de l'especialitat que ningú no discuteix. Entendre-ho al revés, és, senzillament, lamentable.
 - El ministeri ha fracassat en no voler equiparar allò que és totalment equiparable. Deixar la carrera a tres anys ha tallat l'expectativa de posar a nivell un ensenyament on encara sembla que prima la bona fe i l'apostolat enfront de la sapiència i la creativitat assumida i compartida.
- Conseqüentment, plans d'estudi en revisió? Decididament diem que sí, sense pressions, i sense corporativisme. Els errors haurien de servir per avançar, tots plegats.